

A Pasen 6
14 mei 2023
M. Assumpta

Eerste lezing (Hand.,8, 5-8. 14-17)
Uit de Handelingen van de Apostelen

Filippus, een van de zeven diakens, ging naar de stad Samaria om te getuigen over Jezus als de Messias.
De mensen waren vol van wat hij vertelde,
maar meer nog van wat hij bij de mensen tot stand bracht.
Mensen, die bezeten waren,
gingen schudden en beven,
en werden weer normaal.
Mensen die verlamd waren,
gingen weer stappen.

Er heerste een vreugdevolle sfeer in de stad,
en men ging vertrouwen op God.
De apostelen in Jeruzalem hoorden ervan.
En ze stuurden Petrus en Johannes erheen.
Toen die er aankwamen,
baden ze dat de heilige Geest over die mensen zou neerdalen.
Ze waren al wel gedoopt in de naam van de Heer Jezus,
Maar de Geest was nog niet over hen neergedaald.
Na het gebed legden ze hun de handen op,
en zij ontvingen de Geest.

Tweede lezing (1 Petr., 3, 15-18)
Uit de eerste brief van de heilige apostel Petrus

Vrienden,

Blijf met hart en ziel vertrouwen
dat Jezus de redder van de wereld is.
En hou niet op bij iedereen die het horen wil
te getuigen over de zekerheid die jullie hebben.
Maar doe dat wel vriendelijk en met respect.
Zorg vooral dat jullie zuiver van geweten zijn.
Want mensen, die met jullie de spot willen drijven
omdat jullie Jezus willen volgen,
zullen dan geen grond kunnen raken, en beschaamd staan.
En probeer dat te verdragen.
Want het is beter te moeten lijden voor het doen van goede dingen,
dan voor het doen van slechte dingen.
Zo heeft Christus toch ook als onschuldige moeten lijden,
om het kwaad goed te maken van anderen.
Maar daardoor juist hebben jullie de weg naar God gevonden.
Men heeft wel zijn lichaam gedood,
maar zijn Geest is sterker gaan leven.

Evangelie (Joh. 14, 15-21)
Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

Ooit zegde Jezus tot zijn leerlingen:

“ Als jullie van mij houden zullen jullie doen wat ik jullie steeds heb voorgehouden.

En als ik er niet meer zal zijn,

zal ik aan mijn Vader vragen om jullie een andere helper te geven,

één die voor altijd bij jullie zal zijn:

de ware Geest.

De meeste mensen staan niet voor hem open,

omdat ze hem niet willen zien en ook niet willen kennen.

Maar jullie kennen hem wel,

jullie voelen dat hij bij jullie is en bij jullie zal blijven.

Ik laat jullie dus niet achter als wezen.

Weet dat ik binnen korte tijd uit de ogen van de mensen zal verdwijnen.

Maar ik zal niet verdwijnen uit jullie ogen,

omdat jullie mijn leven zullen verder zetten.

En dan zal het jullie heel duidelijk worden

dat mijn leven dat is van mijn Vader,

en dat jullie leven doordrongen is van mijn leven.

Wie mijn opdracht ter harte neemt, en verder zet,

die moet wel van mij houden.

En die zal ondervinden dat hij gedragen wordt door de liefde van de Vader.

En ook ik zal hem liefhebben,

en mij aan hem laten kennen.”

Homilie

Z en B,

Als je aan mensen vraagt of ze verleden week zaterdag gekeken hebben naar de kroning van King Charles in Londen, krijg je meestal als antwoord: ‘Ik heb maar hier en daar iets bekeken.’ Men geeft niet graag toe dat men stiekem toch wel gekeken heeft.

En de commentaar, die ze er dan aan toevoegen is erg negatief: dat is niet meer van onze tijd, en heel dat religieuze gedoe hoort daar toch niet meer bij, en hoeveel geld er tegenaan is gesmeten, in een tijd dat zoveel mensen in armoede leven, en de ecologische voetafdruk van al die buitenlandse gasten. Als de Britten van zo een ceremonieën houden, dat ze het dan doen in eigen kring, maar daar moeten ze toch niet de hele wereld voor optrommelen.

Ik kan ze best volgen in hun oordeel: rondrijden in een gouden koets, een kroon dragen bezet met een fortuin aan diamanten, dragen van hermelijnen mantels en meer van die zaken, kan dat nog wel?

En zo titelde ook de krant van maandag: Kroning Charles doet Britten weer even dromen van grootsheid.

Maar wat je misschien niet direct van mij zult verwachten: iets heeft mij wel erg geraakt in die plechtigheid, die een traditie heeft van meer dan 1000 jaar. En daar rept de krant met geen woord over.

Het klopt: de nieuwe koning ging op een troon zitten, ja, hij kreeg een kostbare kroon op het hoofd, ja, hij reed naar zijn paleis terug in een gouden koets.

Maar eer hij dat mocht doen, werd eerst gedurende een drie uur durende viering duidelijk gemaakt wat van hem als koning verwacht wordt.

En de kern daarvan, de woorden, waarrond de hele plechtigheid was opgebouwd, kwamen uit het evangelie volgens Mattheus: ‘ik bent niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen.’

Tweemaal slechts mocht Charles zelf iets zeggen.

Een eerste maal tegenover een kind, dat hem verwelkomde, en dan antwoordde hij: 'ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen.'

Dan moest hij op zijn knieën, en tot de Heer bad hij: jij bent gekomen, niet om gediend te worden, maar om te dienen.

Vervolgens moest hij zijn staatsiegewaden afleggen, bijna tot op zijn ondergoed en werden hem allerhande symbolen aangereikt die hem opriepen om zijn koningschap te zien als een dienst aan de gemeenschap.

En tenslotte werd hij gezalfd, zoals ook de koningen van Israël in het Oude Testament gezalfd werden.

Ondertussen werden psalmen gezongen die hetzelfde accent legden.

Pas nadat hij dit allemaal had doorstaan, pas nadat hij zich klein had gemaakt, werd hij bekleed met de tekenen van zijn waardigheid.

Pas dan kon hij het vertrouwen krijgen, en ging de aartsbisschop zelf voor hem knielen, en riep hij uit 'God save the king', waarmee hij wilde zeggen: 'hier is jullie koning, hij wil een dienende koning zijn.'

We weten natuurlijk niet hoe erg koning Charles dat allemaal zelf meende, maar hij wilde toch dat het gebeurde.

En de Bijbelse woorden hebben toch duidelijk geklonken: miljoenen mensen hebben ze kunnen horen wanneer ze de plechtigheid op hun TV scherm volgden. Zou er dan niet één eventjes stil hebben gestaan bij het appèl dat van die woorden uitgaat?

Ik vraag me ook af waar het nog gebeurt dat zo een groot aantal staatshoofden en leiders van volkeren meerdere uren samen zijn om te horen herhalen: je bent niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen.

Ze hebben in ieder geval tijd genoeg gehad om het tot zich te laten doordringen, en zich ervan bewust te zijn dat die woorden ook tot hen zouden kunnen gericht zijn.

Dat de krant het alleen maar heeft over de 'pomp and glory', kan wel doen vermoeden dat het ook aan dezen voorbij zal gegaan zijn.

Maar dat is wel jammer. Want dat is het juist een groot gebrek aan dienstbaarheid dat onze maatschappij zo hard en meedogenloos maakt, zo onmenselijk en koud.

Het is moedig van de Anglicaanse kerk en het Britse koningshuis dat ze die woorden nog durven spreken.

Maar ze kunnen niet anders als ze trouw willen blijven aan Jezus' boodschap.

Zoals we hoorden in de tweede lezing bij de apostel Petrus: Jezus heeft zich klein en dienstbaar gemaakt, en heeft als onschuldige moeten lijden. Maar juist daardoor hebben jullie de weg naar God gevonden.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

